

Sygn. akt II Ka 8/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: Karol Skocki

Anna Klimas

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale Joanny Ślesieńskiej prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2022 r.

sprawy P. S.

oskarżonego z art. 281 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 20 października 2021 r. sygn. akt II K 109/20

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. N. kwotę 516,60 zł z tytułu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński Karol Skocki

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 8/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 października 2021r, sygn. akt II K 109/20

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę, mający wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, iż oskarżony w dniu 27 listopada 2019r. groził pracownikowi przy użyciu noża pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, podczas gdy dowody ujawnione i przeprowadzone w toku przewodu sądowego, ocenione zgodnie z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania, nie pozwalają na takowe ustalenie,</p> <p>- obrazę przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia tj. art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego tj. wbrew procesowej zasadzie wskazanej w tym przepisie,</p> <p>- rażącą niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do wagi i okoliczności popełnionych czynów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji.	

Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.

Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom obu skarżących Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż oskarżony w dniu 27 listopada 2019r. groził pracownikowi ochrony K. M. przy użyciu noża pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, a materiał dowody zebrany w przedmiotowej sprawie w pełni pozwalał (nawet obliigował) na takie ustalenie.

Przede wszystkim na powyższe wskazują konsekwentne, przekonujące i nie budzące wątpliwości zeznania samego pokrzywdzonego K. M.. Już w pierwszych zeznaniach świadek ten zeznał „wtedy mężczyzna ten trzymając nadal wózek lewą ręką powiedział do mnie: spierdalaj, bo ci kosę ożenie, wtedy też wyciągnął prawą ręką w której trzymał nóż” (k. 24v).

Relacja ta wbrew nieprzekonującej polemice apelujących znalazła oparcie w szeregu dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie, i tak:

pokrzywdzony wskazał na ww. okoliczność podczas badania u lekarza psychiatry w dniu 5 grudnia 2019 r. „pracuje w ochronie w L., gość z nożem na mnie wymachiwał, nie mogę sobie poradzić” (VIDE: k. 579), twierdzenie apelującego oskarżonego, jakoby z dokumentów leczenia psychiatrycznego wynikało, że nie zostało tam nic opisane o nożu (k. 719v), jest więc oczywistą nieprawdą i próbą wprowadzenia sądu odwoławczego w błąd,

okoliczności zdarzenia, w tym użycie przez oskarżonego noża pokrzywdzony opisał też w notatce służbowej z 27 listopada 2019 r. (k. 553) i tego samego dnia o godzinie 14:30 złożył zeznania na tą okoliczność,

notatkę tę podpisała też świadek A. K. (2) i podczas rozprawy głównej w pełni potwierdziła relację K. M., przy czym rzeczywiście składając zawiadomienie o przestępstwie nie wypowiedziała się na okoliczności – dotyczące grożenia przy użyciu noża, jednak zauważyć należy, iż wtedy zeznawała jedynie na okoliczność skradzionych przedmiotów i wysokości wyrządzonej szkody, wymieniała zabrany towar i na tym skupiła się składając to zawiadomienie,

J. J. nie pamiętał o nożu – był przesłuchiwany przed sądem blisko pół roku od zdarzenia, ale też temu nie zaprzeczył i potwierdził, że podpisał ww. notatkę służbową.

Dalej podkreślić należy, iż pokrzywdzony wersję przez siebie ferowaną niezwłocznie przedstawił także funkcjonariuszom policji R. M. i A. S., którzy okoliczność użycia noża potwierdzili – a co istotne – w trakcie zatrzymania oskarżonego

odnaleźli nóż, który został dołączony do akt (k. 613).

Ponadto monitoring nie obejmował miejsca, gdzie doszło do rozmowy pomiędzy pokrzywdzonym, a oskarżonym, gdy ten ostatni sięgnął po przedmiotowy nóż (k. 32 i 33).

Z kolei w odniesieniu do twierdzeń obrońcy o pojawiających się w sprawie wątpliwościach dotyczących sprawstwa oskarżonego w zakresie czynu z art. 281 k.k., które winny zostać rozstrzygnięte na jego korzyść, wskazać należy, iż nie można stawiać w sposób uzasadniony zarzutu naruszenia zasady in dubio pro reo, powołując się na wątpliwości samej "strony" co do treści ustaleń faktycznych, wymowy dowodów, czy też sposobu interpretacji przepisów prawa. Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 § 2 k.p.k. nie są bowiem miarodajne tego rodzaju wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale tylko to, czy sąd orzekający w sprawie rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. A zatem w sytuacji, gdy konkretne ustalenie faktyczne zależne jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady domniemania niewinności. Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd I instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie tego, że oskarżony P. S. swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona zarzucanych mu przestępstw, w tym i znamiona z art. 281 k.k. w odniesieniu do czynu popełnionego 27 listopada 2019 r.

Niezasadny jest także zarzut zawarty w obu apelacjach, dotyczący rażącej

niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego. Wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, „gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyście stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85).

Zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym. Uznać należy, że Sąd Rejonowy przy wymiarze kary, wbrew twierdzeniom skarżących, prawidłowo uznał, iż w sprawie zasadniczo brak jest okoliczności łagodzących. Oskarżony P. S. był wcześniej karany i to wielokrotnie, a kradzież stała się jego sposobem na życie i niejako źródłem dochodu. Sąd I instancji ustalił w sposób indywidualny w stosunku do sprawcy wymiar i rodzaj orzeczonych tak kar jednostkowych, jak i kary łącznej, mając na uwadze fakt, by dolegliwość wymierzonej kary nie przekroczyła stopnia przypisanej sprawcy czynu zabronionego winy. Sąd słusznie przyjął, że kary jednostkowe 1 roku i 4 miesięcy oraz kary 1 roku i 5 miesięcy a także kara łączna 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia

wolności są karami odpowiednimi w niniejszej sprawie. Należy jeszcze raz podkreślić, że uprzednia karalność jako okoliczność wpływająca na rodzaj i wymiar kary ma znaczenie przede wszystkim na gruncie prewencji indywidualnej, rzutuje na ocenę prawdopodobieństwa popełnienia przez sprawcę czynu zabronionego w przyszłości i świadczy o nieskuteczności wcześniej stosowanych kar. Zdaniem Sądu Odwoławczego, orzeczona przez Sąd Rejonowy kara jest karą współmierną do stopnia społecznej szkodliwości, przypisanych oskarżonemu czynów, nie przekracza stopnia winy sprawcy. Ponadto w ocenie Sądu Odwoławczego, orzeczona kara spełni cele prewencyjne wobec oskarżonego, jak również da zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Wniosek

- wyeliminowanie z opisu czynu wskazanego w pkt I wyroku fragmentu od słów „a następnie” do „uszkodzenia ciała”, a następnie „oraz K. M.” oraz przyjęcie jako podstawy skazania w tym punkcie art. 278 § 1 k.k. w miejsce art. 281 k.k. oraz wymierzenie oskarżonemu za przestępstwo wskazane w tym punkcie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- wymierzenie oskarżonemu za ciąg przestępstw opisany w pkt IV wyroku kary 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- uchylene punkcie II wyroku,

Wymierzenie kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności.

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacjach i uznał, iż sprawstwo i wina, a także orzeczona kara ocenione zostały przez Sąd I instancji prawidłowo	

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo i wina oraz wymierzona kara wobec oskarżonego P. S.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo i wina oraz wymierzona kara wobec P. S. nie budzą wątpliwości	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1XXXXX	

Zwięźle o powodach zmiany	
xxxxx	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>Sąd na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat S. N. kwotę 516,60 złotych (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Dodać trzeba, że ww. rozporządzenie jest obowiązującym aktem prawnym i sąd nie dostrzega powodów, dla których opierając się na przepisach Konstytucji – zgodnie z wnioskiem obrońcy – miałyby orzekać inne kwoty niż aktualnie obowiązujące.</p> <p>Orzeczenie o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze zawarte w punkcie III wyroku znajdują uzasadnienie w przepisach art. 624§1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych mając na uwadze jego sytuację majątkową oraz orzeczenie wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności.</p>

1PODPIS
Karol Skocki Robert Rafał Kwieciński Anna Klimas

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina ,sprawstwo , wymierzona kara	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	Wina „sprawstwo”, wymierzona kara

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana